

Nr.10160 / 21.01.2026

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

Domnului Ministru Alexandru NAZARE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Domnului Președinte Adrian Nicușor NICA

Ref: Solicitare de clarificare urgentă interpretarea și aplicarea art. 22 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal privind profitul reinvestit și investițiile finanțate din fonduri nerambursabile

Stimate Domnule Ministru Alexandru Nazare,

Stimate Domnule Președinte Adrian Nica,

Camera Consultanților Fiscali, având în vedere prevederile art. 24² din OG nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Hotărârii Consiliului superior al CCF nr. 3/2025 pentru aprobarea Procedurii interne privind asigurarea implementării și aplicării art. 2 din Procedura de îndrumare și asistență a contribuabililor/plătitorilor, acordate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, și de coordonare metodologică a activității de aplicare unitară a legislației fiscale și procedural fiscale desfășurate de structurile de asistență contribuabili, precum și în domeniul tehnologiei informației, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.233/2021, cu modificările și completările ulterioare,

în calitate de organism profesional care reprezintă consultanții fiscali și care contribuie, prin activitatea membrilor săi, la aplicarea corectă și unitară a legislației fiscale, vă adresează prezenta solicitare având în vedere existența unor diferențe semnificative de interpretare și aplicare a prevederilor art. 22, Titlul II Impozit pe profit, Capitolul II Calculul rezultatului fiscal din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, referitoare la facilitatea fiscală privind profitul reinvestit, **între structurile de asistență a contribuabililor**

din cadrul ANAF și Direcția generală de legislație fiscală din cadrul MF, pe de o parte, și organele de control fiscal ale ANAF, pe de altă parte.

Precizăm că prezentul demers are la bază numeroasele sesizări primite de la membrii Camerei Consultanților Fiscali, precum și semnalele recurente din practica profesională, în contextul controalelor fiscale derulate la nivel național, având ca tematică aplicarea facilității fiscale privind profitul reinvestit.

Situația de fapt constatată

În prezent, la nivel național, se desfășoară multiple verificări fiscale derulate de Agenția Națională de Administrare Fiscală la contribuabilii care au realizat investiții, în principal în utilaje și mijloace de producție, și care au aplicat facilitatea fiscală privind profitul reinvestit.

În cadrul acestor controale, **organele fiscale procedează la anularea facilității fiscale pentru investițiile finanțate din fonduri nerambursabile**, apreciind că, pentru partea finanțată din granturi, contribuabilii nu pot beneficia de scutirea de impozit pe profit.

Această abordare nu este susținută de prevederile legislației fiscale aplicabile, respectiv art. 22 alin. (1) și (2) din Codul fiscal care condiționează acordarea facilității de existența profitului contabil brut și de punerea în funcțiune a activelor eligibile, fără a introduce vreo distincție în funcție de sursa de finanțare utilizată pentru plata investițiilor. Astfel, chiar prevederile alin. (1) menționează expres că sunt vizate „activele (...) produse și/sau achiziționate, **inclusiv în baza contractelor de leasing financiar**, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice”. Acest fapt denotă explicit intenția legiuitorului de a aplica facilitatea indiferent de modalitatea de finanțare pe care compania o are la dispoziție pentru a gestiona fluxurile de cash-flow aferente activelor achiziționate – bani proprii din vânzări/prestări, credit / leasing financiar sau alte modalități de finanțare accesate. În același sens, normele metodologice de aplicare a art. 22 alin. (2) prevăd în mod expres că profitul contabil brut cumulat se determină „**fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanțare ale acestora**”.

Totodată, analiza sistematică a întregului art. 22 din Codul fiscal relevă faptul că legiuitorul a reglementat în mod expres și limitativ excepțiile, respectiv situațiile în care facilitatea fiscală nu este aplicabilă, acestea fiind prevăzute la alin. (8) lit. a) – d). Printre aceste excepții **nu se regăsește finanțarea investițiilor din fonduri nerambursabile**. În lipsa unei asemenea prevederi exprese, apreciem că excluderea acestor investiții de la aplicarea facilității fiscale reprezintă o interpretare extensivă și nepermisă, nefiind prevăzută

de lege. Avem în vedere, în acest sens, că excepțiile sunt de strictă interpretare și aplicare, ele nu pot fi nici ignorate și nici extinse în afara legii de către cel care aplică legea.

Pe de altă parte, în susținerea acestui punct de vedere, **menționăm faptul că însuși ANAF a comunicat public, în mod constant și neechivoc, că sursa de finanțare a investițiilor nu influențează aplicarea facilității privind profitul reinvestit.** Astfel:

- materialul informativ elaborat de ANAF – DGRFP Vâlcea privind scutirea de impozit a profitului reinvestit precizează explicit că sursele de finanțare, proprii sau atrase, nu sunt avute în vedere la aplicarea facilității ([10 octombrie 1](#));
- Comunicatul de presă nr. 106/30.06.2014 emis de ANAF – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vrancea menționează în mod expres că profitul contabil brut cumulat se determină „fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanțare” ([comunicat profit reinvestit](#));
- Materialul informativ emis de ANAF – DGRFP Iași în anul 2021 reiterează explicit prevederile normelor metodologice, confirmând faptul că aplicarea facilității nu este condiționată de sursa de finanțare a investițiilor ([material informativ-1 22-12-2021.pdf](#)).

În același sens, menționăm că **există multiple puncte de vedere formulate de Direcția generală de reglementări fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor, comunicate contribuabililor, inclusiv prin structurile de asistență contribuabili competente din cadrul organelor fiscale ale ANAF**, ca răspuns la solicitări punctuale, **prin care se confirmă explicit aplicarea scutirii de impozit a profitului reinvestit indiferent de sursa de finanțare a investițiilor, inclusiv în situația finanțării acestora din fonduri nerambursabile.** Anexăm punctele de vedere identificate.

Vă rugăm să constatați că în astfel de situații **devin aplicabile prevederile art. 6 Cod pr. fiscală**, respectiv: “În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor.”

Această prevedere **se coroborează în aplicare cu prevederea de la art. 49 alin. (1) lit. d) și poate conduce în mod direct la constatarea nulității absolute a actelor administrative fiscale în cauză.**

Art. 49: “(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

d) organul fiscal nu prezintă argumentele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă emisă în scris sau soluția adoptată de organul fiscal sau de instanța de judecată potrivit art. 6 alin. (1), în cazul în care contribuabilul/plătitorul a prezentat organului fiscal anterior emiterii actului administrativ-fiscal respectiva opinie/soluție;”

Aceste opinii anterioare prezentelor acțiuni de control, exprimate de structurile de asistență ale ANAF și de structurile competente ale MF, confirmă interpretarea corectă în opinia noastră, conform căreia facilitatea fiscală este acordată în funcție de existența profitului și de punerea în funcțiune a activelor eligibile, și nu în funcție de modalitatea de finanțare a investițiilor.

De asemenea, din practica recentă a activității organelor de inspecție fiscală rezultă faptul că facilitatea privind profitul reinvestit face obiectul unor verificări tematice coordonate și extinse la nivel național asupra unui număr mare de contribuabili care au aplicat facilitatea în anii precedenți, iar în lipsa unor clarificări oficiale la nivelul intern al MF/ANAF se constată abordări neunitare și chiar contradictorii în aplicarea art. 22 din Codul fiscal, inclusiv sub aspectul tratamentului investițiilor finanțate din fonduri nerambursabile, așa după cum am arătat în cele de mai sus.

Aceste diferențe de înțelegere și interpretare se reflectă în acte de control fiscal și decizii de impunere emise în situații similare, generând insecuritate juridică pentru contribuabili și un risc crescut de litigii fiscale și cheltuieli de judecată inutile atât pentru contribuabili, cât și pentru administrația fiscală în ultimă instanță.

În acest context, menținerea unei practici administrative neunitare afectează principiile de predictibilitate și securitate juridică și contravine scopului facilității fiscale reglementate prin lege, respectiv stimularea reinvestirii profitului în dezvoltarea capacităților de producție, și afectează imaginea ANAF.

Soluții propuse de CCF

În opinia noastră, situația de fapt denotă o incoerență inacceptabilă a administrației fiscale prezentată mai sus, poate avea drept cauză: **(i) fie** nepregătirea suficientă a tematicii de control de către structurile de coordonare a activităților de control fiscal de la nivelul ANAF, prin consolidarea la nivel intern (Asistență contribuabili), inclusiv cu MF, a interpretărilor legislației incidente acestei tematicii de control, **(ii) fie** conturarea la această dată la nivelul ANAF central a unei alte interpretări, contrare celor date de ANAF și MF în perioada anterioară.

În prima ipoteza (i), apreciem că sunt necesare măsuri urgente de suspendare a acțiunilor de control fiscal în desfășurare și reanalizare a tematicii de control în discuție, **clarificarea la nivel intern** a modului de

interpretare a legislației fiscale vizate, inclusiv cu structurile de asistență contribuabili și Direcția generală de legislație din cadrul MF care au dat opinii contrare și, în final, diseminarea interpretării corecte la nivelul tuturor structurilor de control fiscal, în vederea asigurării aplicării corecte și unitare a legii.

În a doua ipoteză (ii) apreciem că se impun, de asemenea, măsuri imediate de suspendare a acțiunilor de control fiscal în desfășurare și **sesizarea Comisiei fiscale centrale** în conformitate cu dispozițiile art. 3 din Regulamentul de organizare și funcționare al acesteia, întrucât în această ipoteză constatăm că problematica expusă mai sus se circumscrie pe deplin competențelor acesteia.

Astfel, arătăm că potrivit art. 5 alin. (2) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, respectiv art. 6 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, **Ministerul Finanțelor coordonează aplicarea unitară a legislației fiscale**, iar în cadrul acestuia funcționează **Comisia fiscală centrală, cu rolul de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor Codului fiscal, Codului de procedură fiscală și a legislației fiscale subsecvente.**

Totodată, **conform art. 2 alin. (2) lit. a)** din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1059/23 august 2021 privind componența și funcționarea Comisiei fiscale centrale, Comisia adoptă soluții fiscale prin emiterea de decizii în situațiile în care există opinii contrare formulate de două sau mai multe structuri din cadrul Ministerului Finanțelor sau între o structură din cadrul Ministerului Finanțelor și o structură din cadrul aparatului central al ANAF, cu privire la interpretarea prevederilor legislației fiscale și procedural-fiscale.

În ceea ce privește **modul de sesizare** a Comisiei fiscale centrale, art. 3 din Regulament prevede următoarele:

“Art. 3 Sesizarea Comisiei

(1) Sesizarea Comisiei se face în situațiile prevăzute la art. 2 alin. (2) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.059/2021, cu respectarea condițiilor de sesizare dispuse în prezentul articol.

(2) Sesizarea Comisiei se face de către:

- a) structura din cadrul MF sau ANAF investită cu soluționarea cauzei pentru care au fost emise opinii contrare;
- b) structura din cadrul MF sau ANAF care a constatat aplicarea neunitară a legislației fiscale și procedural-fiscale;
- c) oricare dintre organele fiscale/instituțiile publice ce administrează creanțe fiscale aflate în conflict.

(3) Sesizarea trebuie să cuprindă situația de fapt și temeiul de drept în legătură cu problematica ce face obiectul acesteia, opiniile contrare exprimate cu privire la această problemă sau modul de aplicare

neunitară a legislației fiscale și procedural-fiscale ori deciziile părților aflate în conflict, după caz, precum și propunerile de soluții ale structurii/organului fiscal/instituției publice care face sesizarea.

(4) Ori de câte ori sesizarea este făcută de o structură din cadrul ANAF, aceasta trebuie să prezinte punctul de vedere consolidat al acestei autorități. Sesizarea trebuie să fie semnată de președintele ANAF.”

Totodată, în adoptarea unei soluții finale asupra problematicei ridicate spre analiză, vă rugăm să aveți în vedere că în situația în care apreciați că ar exista un oarecare dubiu privind interpretarea acestor prevederi, apreciem că devin incidente principiile de interpretare a normelor fiscale consacrate de art. 13 din Codul de procedură fiscală, potrivit cărora, în ultimă instanță, dacă după aplicarea tuturor regulilor de interpretare prevăzute de acest articol, ambiguitatea s-ar menține, prevederea neclară se interpretează întotdeauna în favoarea contribuabilului.

Rațiunea acestei reguli de interpretare este extrem de simplă, aceea că legiuitorul (statul) este cel care are toate pârghiile la îndemână pentru a emite o lege clară sau de a o modifica pentru a o face clară, pe când contribuabilul nu are nicio pârghie în acest sens, el fiind doar victima neclarității legii elaborate și interpretate abuziv de stat, iar acest lucru trebuie evitat pentru asigurarea credibilității administrației publice.

Având în vedere impactul semnificativ al acestei problematicei asupra contribuabililor și a economiei românești, apreciem că se impune analizarea acesteia în regim de urgență și adoptarea unei decizii rapide la nivelul conducerii Ministerului Finanțelor și al ANAF, cu luarea în considerare a celor două soluții posibile identificate și propuse de noi, în scopul asigurării unei aplicări predictibile și unitare a legislației fiscale la nivel național.

Vă mulțumim pentru buna cooperare și rămânem la dispoziția dumneavoastră pentru orice informații și clarificări suplimentare.

Anexăm materiale la care am făcut referire în prezenta solicitare.

Cu stimă,

Dan Manolescu

Președintele Camerei Consultanților Fiscali